

PRZEDSZKOLE SAMORZĄDOWE NR 3
W BIAŁEJ PODLASKIEJ
UL. WARSZAWSKA 19 C

Rok 2019/2020 NR 2
Numer 2

Listopad/ Grudzień

PRZEDSZKOLNE CO NIE CO

KONTAKT TEL (83) 341-64-16 DYREKTOR ; 341-64-17 ADMINISTRACJA
E-MAIL ps3@poczta.onet.pl

STRONA INTERNETOWA www.przedszkole3bp.edu.pl

W tym

Życzenia świąteczne

Święta Bożego Narodzenia to czas pełen magii, czarów, radości i wszechobecnego spokoju. To także czas spełniania marzeń i okazywania sobie wzajemnie troski i miłości. Czas zadumy nad tym, co było, minęło i nad tym, co będzie. Dlatego, szczególnie

w te dni, przy roziskrzzonej choince, dzielimy się opłatkiem składając sobie płynące z głębi naszych serc życzenia.

*Błogosławionych Świąt Bożego Narodzenia
oraz pomyślności w Nowym 2020 Roku
życzą
Dyrektor
oraz pracownicy przedszkola*

Co o świątach myślą dzieci?

Zapytane: „Z czym kojarzą im się święta?” – maluchy najczęściej odpowiadają: „Święta to choinka, Mikołaj, prezenty”. Ktoś mógłby powiedzieć: „No cóż. Takie czasy, tylko kasa i prezenty. I tak prawdę mówiąc, coś w tym jest. Coraz częściej najważniejsze jest to, jakim jeżdżymy samochodem, jak duży posiadamy dom, gdzie spędzamy wakacje, ile mamy na koncie. To, jakim jesteśmy człowiekiem, jest sprawą drugorzędną, czasami mało istotną. Czy musi tak być? Czy takie wartości chcemy przekazać naszym dzieciom?”

Stanisława Sałamach

Życzenia świąteczne	1
Co o świątach myślą dzieci?	1
Jak mądrze wykorzystać przedświąteczny czas?	2
Rola rodzica w terapii logopedycznej	2
Zabawka zamiast tabletu – o zdrowej i rozwijającej zabawie	3
Od wkładania bucików... do pisania	4
Ten grudniowy czas warto spędzić z dziećmi	5
Świąteczne zagadki	5
Udekoruj choinkę	6
Drodzy Rodzice-pożegnanie w przedszkolu	7

Jak mądrze wykorzystać przedświąteczny czas?

Na pewno warto kultywować zwyczaje wyniesione z domu. Można pokusić się o wypracowanie własnych, takich, które pozwolą stworzyć magiczny, niepowtarzalny, charakterystyczny tylko dla naszej rodziny nastrój. Dobrze jest już od najmłodszych lat uczyć dzieci, że święta to przede wszystkim wspólnie spędzany czas, w którym prezenty są jedy-

nie miłym dodatkiem. Jak to zrobić?

- Zapoznaj dziecko z

tradycją świąt Bożego Narodzenia.

- Zaangażuj

dziecko w przygotowania. Wspólne ubieranie choinki, ozdabianie pierniczek. Świąteczne kartki i życzenia. Własnoręcznie przygotowywanie prezentów.

- Naucz dziecko dzielić się z innymi.

Stanisława Sałamach

List do rodzica - rola rodzica w terapii logopedycznej

Dziecko ma kontakt z logopedą najczęściej tylko raz na dwa tygodnie. W tak krótkim czasie trudno jest się czegoś nauczyć, coś naprawić, zbudować coś od podstaw. I tu właśnie otwiera się pole do popisu dla Ciebie Rodzicu. Jesteś bowiem kluczowym partnerem logopedy w pracy nad wadą wymowy u dziecka.

Jeżeli logopeda zlecił ćwiczenia logopedyczne w domu, a Ty ciągle o nich zapominasz, brakuje Ci motywacji do ćwiczeń ze swoim dzieckiem. Może nie masz pomysłu na atrakcyjne zabawy wspierające mowę Twojego dziecka? Poznaj 5 sposobów, które zachęca Cię do działania.

1. Znajdź 15 minut każdego dnia na ćwiczenia logopedyczne. Wybierz jedną stałą porę: przed kąpielą, rano, może przed obiadem - niech ćwiczenia staną się codziennym rytuałem.
2. Niech ćwiczenia będą zabawą! Wykorzystaj ruch jeśli Twoje dziecko lubi zabawy ruchowe- podczas zabawy z piłką możecie powtarzać słowa, sylaby, a odtwarzaniu sekwencji ruchowych może towarzyszyć sekwencja słów z trudną głóską. Można wykorzystać gry

planszowe, podczas których można przemycić ćwiczenia artykulacji lub opowiadania.

A może dziecko lubi kolorowanki - dorysuj do kolorowanki chmurki z wyrazami.

3. Wykorzystaj tabele motywacyjne.

- Zaprojektuj z dzieckiem Tabele Motywacyjną, w której zaznaczenie wykonanego zadania dotyczy dziecka, ale również Ciebie Rodzicu. To, że Twoje dziecko ćwiczy, stale koryguje sposób i jakość swojej mowy, napędza Cię do dalszego działania.
4. Stwórz listę wyrazów, sylab, które ćwiczycie i powieś ją w widocznym miejscu, np. na lodówce, tablicy korkowej. Gdy tylko ją zauważysz sięgnij po nią i powtórz z dzieckiem. Zaznaczaj słowa, które są już świetnie wypowiadane, oraz te, nad

którymi musicie jeszcze popracować. Dopisuj również nowe słowa, które sprawiają trudność.

5. Wykorzystaj każdą wolną chwilę. Niedzielny spacer, droga do przedszkola, a może podróż samochodem. Pamiętaj nie marnuj czasu, w którym zachęcasz dziecko do starannego i pięknego mówienia.

PS. Jeśli konsekwentnie będziesz przestrzegać tych rad czyli systematycznie motywować swoje dziecko do wykonywania ćwiczeń logopedycznych, szybko zauważysz efekty. Praca w domu, kontrolowana przez rodzica, przyniesie o wiele więcej efektów niż ograniczenie ćwiczeń wyłącznie do zajęć z logopedą.

Krystyna Reluga

Zabawka zamiast tabletu – o zdrowej

i rozwijającej zabawie

W dzisiejszych czasach smartfon, tablet i laptop to nierozłączne elementy życia dorosłego człowieka. Jesteśmy do tego przyzwyczajeni. Nie dziwi nas widok dziesiątek osób zgromadzonych w metrach, na stacji, czy w poczekalni, które wpatrują się w ekrany swoich gadżetów. Coraz częściej jednak można dostrzec, że wiek użytkowników sprzętów z dotykowym ekranem jest coraz bardziej zróżnicowany. Już nawet małe dzieci przyzwyczajone są do korzystania z tabletu, czy smartfona. Rodzice sami uczą dzieci korzystania z ich urządzeń. Czy słusznie? Tablet przyciąga spojrzenia. Hałasujące, marudzące i nudzące się dziecko natychmiastowo zmienia swoją postawę, kiedy w zasięgu jego wzroku pojawia się ekran z kolorowymi, ruchomymi obrazkami. Już nawet u niemowląt można dostrzec hipnotyzujące działanie ekranu telewizora. Dziecko wpatruje się w jeden punkt, nie zwraca uwagi na bodźce dochodzące z zewnątrz. Małe dziecko, w wieku przedszkolnym na spacerze z rodzicami, czy w galerii handlowej wykazuje zainteresowanie otaczającym go światem, nierzadko robi to w sposób hałaśliwy, zadaje pytania, wyciąga rączki w kierunku interesujących go przedmiotów. To zainteresowanie zanika w chwili, gdy rodzic daje mu tablet – wtedy pojawia się błoga cisza. Niestety cena za tę ciszę jest wysoka i może wiązać się z wieloma powikłaniami. Czy tablet to zabawka dla dziecka? Człowiek korzystający ze smartfonów i tabletów, ze względu na ich budowę zmuszony jest trzymać je w bliskiej odległości od oczu. W takim przypadku dziecko narażone jest na skurcze akomodacyjne, co oznacza, iż oko przystosowane do patrzenia z bliskiej odległości, nie potrafi dostosować się do patrzenia w dal. Krótkowzroczność nie jest jedynym efektem wpływu urządzeń elektronicznych na zdrowie dziecka. Pojawiają się również bóle i zawroty głowy, zmęczenie oczu. Co więcej małe dziecko z natury jest bardzo ruchliwe, a siedzenie przy urządzeniu tę ruchliwość ogranicza, co

może zaburzyć jego naturalny rozwój motoryczny. Amerykańskie Towarzystwo Pediatriczne (AAP) wskazuje w jaki sposób urządzenia elektroniczne wpływają na dziecko: Dziecko ma mniej interakcji z rodzicami, co może spowolnić naukę mowy. W przyszłości mogą nie wykazywać chęci do czytania książek, gdzie zamiast wielu kolorowych, ruchomych obrazków znajdują się literki – w związku z czym nie tylko spowolni się przyswajanie mowy, ale również umiejętność czytania. Będzie miało to wpływ także na wyobraźnię. Współczesna technologia jest kuszącą możliwością skupienia uwagi dziecka na jednej czynności, błędnie rozumiany jest również pogląd, iż tablet czy laptop mogą uczyć. Oczywiście istnieją edukacyjne gry na takie urządzenia, ale znacznie lepszą opcją są odpowiednio dostosowane do rozwoju dziecka zabawki interaktywne. Wśród nich znajdują się tablety dziecięce, które w przeciwieństwie do tych dla dorosłych uniemożliwią dziecku przypadkowe włączenie nieodpowiednich stron, czy filmików na youtube. Tablety dziecięce obfitują w gry edukacyjne, piosenki, encyklopedię, czy filmy o prostym gotowaniu przez dzieci. Jednakże poza tabletami dziecięcymi są zabawki pozbawione ekranu, a wyostrające pamięć, czy zdolności logicznego myślenia, jak szeroki zakres gier z cyklu „memory”. Rozwój motoryki dziecka znacznie lepiej niż smartfon wspierają klocki i kluski nawlekane na sznurki. Na sklepowych półkach są także zestawy małych botaników, chemików, przyszłych lekarzy. Takie zabawki nie tylko wspierają prawidłowy rozwój, ale także uczą dziecka zabawy samemu, jak i z innymi. Szeroki zakres gier i zabawek wspomagający prawidłowy rozwój dziecka jest na wyciągnięcie ręki. Zamiast zastanawiać się nad kupnem tabletu, rodzic może przekazać pieniądze na szeroki asortyment zabawek, które z pewnością zachwycą malucha, nie szkodząc przy tym jego zdrowiu i nie zaburzając jego rozwoju, a co więcej pobudzają jego zainteresowanie światem i skupiają jego uwagę, co może pozwolić rodzicom na odrobinę odpoczynku.

Agata Żuk i Barbara Sałata

Od wkładania bucików do ...pisania.

Czy warto zawracać sobie głowę sznurówkami albo guzikami, skoro istnieją buty na rzepy i bluzy wkładane przez głowę? Co ma mycie zębów do pisania? Podpisując dokumenty czy zaplatając warkoczyki, nie zastanawiamy się, jak wielkiej precyzji wymagają te czynności. Aby się ich nauczyć, trzeba „nakłonić” do posłuszeństwa mięśnie palców i skoordynować ich działanie. Jak to osiągnąć? Sposób jest jeden: trzeba ćwiczyć, ćwiczyć i jeszcze raz ćwiczyć. Do pisania, rysowania i innych precyzyjnych czynności przygotowują codzienne zajęcia: ubieranie skarpetek, mycie zębów, zapinanie guzików, zamków błyskawicznych, rysowanie, cięcie nożyczkami, krojenie kotle-ta itd. << SAMOSIE I KSIĄŻĄTKA >> Są dzieci, które sprawnie się ubierają, jedzą widelcem i są takie, które robią to godzinami. Są też maluchy, które nawet nie próbują: czekają, aż dorośli założą im buty czy pomogą zjeść. To, jak przedszkolak radzi sobie z „samoobsługą”, zależy od jego wieku, cech wrodzonych, płci, stanu zdrowia. Wiele zależy też od wprawy. Od dziecka, które od małego

jest traktowane jak książętko, nie można oczekiwać, że nagle zacznie sobie radzić samo. Po pierwsze miało niewiele okazji do ćwiczeń, po drugie nie widzi

powodu, by to robić, skoro dotąd je wyręczano. << JAK MOŻNA POMÓC >> Skoro umiejętności manualne są w życiu takie ważne, co zrobić, by maluch szybko je opanował? * Nie wyręczaj. Dzięki temu przyzwyczai się, że nie jest obsługiwany. Im dziecko starsze więcej może zrobić samodzielnie. * Pokaż, jak to się robi. Słowa nie wystarczą, by nauczyć dziecko zapinania guzików czy wiązania sznurowadeł. Pokaż mu, jak wykonać każdą czynność. Naj-

lepiej stań albo usiądź za nim, tak by zyskał dodatkową parę rąk. Weź jego rękę w swoją dłoń i ją poprowadź: pokaż, jak łapie się guzik, trzyma nożyczki itd. * Bądź cierpliwa i chwal za postępy. Nie popędzaj, nie krytykuj, nie wyśmiewaj ani nie porównuj. Często dziecko, które dobrze sobie radzi z ubieraniem, rysowaniem itd., jest chwalone, więc robi to chętnie. Dzięki ćwiczeniom staje się coraz sprawniejsze. Natomiast

dziecko, które ma trudności, jest poganiane, krytykowane...W efekcie przestaje wierzyć w swoje siły i unika czynności, z którymi sobie nie radzi. * Angażuj dziecko w czynności wymagające precyzji. Trening pod hasłem „Dziś uczymy się zapinać guziki” szybko stanie się nudny. Dziecko może robić mnóstwo innych rzeczy, które także mu pomogą: nawlekać koraliki na drucik, sztywną żyłkę, a potem na nitkę, kroić plastikowym nożem, przelewać sok z kubka do kubka, lepić kluski itd. * Nie zapominaj o zabawie. Zanim zaczniesz dziecko uczyć sznurowania butów, pobaw się z nim w cumowanie łódki do kranu albo poproś, by pomógł ci zawiązać wstążkę. Budowanie z klocków, rzucanie kostką, oddzielanie zielonych koralików od czerwonych, ubieranie lalki to też ćwiczenia. * Zachęcaj dziecko do ruchu. Sprawność palców jest pochodną sprawności całego ciała, a zwłaszcza ramion i pasa barkowego. „Taczki”, zwisanie z drabinek, jazda na rowerze także pomagają w rozwoju manualnym. * Skorzystaj z pomocy fachowca. Zdarza się, że problemy z samoobsługą zwiastują dysgrafię albo zaburzenia lateralizacji (dziecko nie może się zdecydować, czy robić wszystko prawą, czy lewą ręką). Jeśli dziecko wyraźnie odstaje od rówieśników, wybierz się z nim do psychologa.

Beata Klimiuk

Ten grudniowy czas warto spędzić na zabawie z dziećmi

Niech ta propozycja stanie się inspiracją na bardzo udany sposób spędzania wolnego czasu w gronie rodzinnym i pozwoli jeszcze bardziej nacieszyć się magią świąt.

Zabawa paluszkowa STAJENKA

Daleko za miastem stoi stajenka, (
dłonie złączone opuszkami palców tworzą „daszek”)
w stajence czuwa Maryja Mateńka,
(podniesienie palca wskazującego jednej dłoni)
obok niej Józef Dziecię dogląda,
(podniesienie palca wskazującego drugiej
dłoni, ustawienie obok pierwszego)
osiołek z wołem do szopki zagląda,
(przyłożenie dłoni do głowy, palcami
wskazującym i środkowym utworzenie „uszu”)
z oddali biegną już pastuszkowie,
(palcami wskazującym i środkowym prawej
dłoni naśladowanie „chodzenia” po przedramieniu lewej ręki)
z dalekich krajów idą królowie.
(palcami wskazującym i środkowym lewej
dłoni naśladowanie „chodzenia” po przedramieniu pra-
wej ręki)

Świąteczne zagadki

Zielona, z lasu wzięta,
wesoło nam z nią w święta. (choinka)

Choinkowe ozdoby
okrągłe jak słońce,
jak ono złociste
i blaskiem świecące. (bombka)

Co to za kochany święty,
co przynosi nam prezenty?
(mikołaj)

Na jego widok,
drżysz zuchu.
Ma mocne nogi
i chodzi w kozuchu. (baranek)

ZABAWA LOGOPEDYCZNA

Rodzic czyta rymowankę,
dziecko ilustruje jej treść ru-
chem oraz powtarza wyrazy
dźwiękonaśladowcze:

Idzie Mikołaj – tup, tup, tup,
paczki podrzuca – siup, siup,
siup. Śmieje się głośno-ho,
ho, ho, w okna zagląda – o,
o, o. Saniami sunie – wiu,
wiu, wiu, na dłonie chucha –
hu, hu, hu. Idzie mikołaj –
tup, tup, tup, i do drzwi pu-
ka – puk, puk, puk.

**Udekoruj z rodzicem choinkę – ćwiczenia grafo-
motoryczne przygotowujące do nauki pisania**

Redaktor:

Barbara Sałata

DRODZY RODZICE!

Może POMÓĆ!

- ▶ Krótkie pożegnanie
- ▶ Niepoganianie dziecka
- ▶ Szybkie opuszczenie przedszkola
- ▶ Spokój i opanowanie
- ▶ Dotrzymywanie obietnic:
np. przyjdę po
leżakowaniu
- ▶ Uśmiech rodzica
- ▶ Dziecko
przyprawione
na własnych
nogach

Warto UNIKAĆ

- ▶ Długie pożegnania
Przeciągające się rozmowy
pod salą
- ▶ Kłamstwa typu: mama idzie do
sklepu/do auta i za chwilę
wróci
- ▶ Stanie w drzwiach lub
pod drzwiami i
obserwowanie i
nasłuchiwanie
- ▶ Dziecko na rękach
- trudniej będzie
Wam się rozstać
- ▶ Straszanie dziecka
zabranie zabawki
- ▶ Zbyt późne
wyjście z do-
mu, pogania-
nie dziecka

Pożegnanie w przedszkolu

- ▶ Słowa typu:
 - Młej zabawy,
 - baw się dobrze,które sugerują, że
w przedszkolu jest fajnie

- ▶ Niedotrzymywanie obietnic
np. "odbiorę cię po obiadku"

Zakazane zwroty:

- nie bój się
- przepraszam, ale
musisz tu dzisiaj zostać
- przykro mi, ale muszę iść do pracy

www.ponadwszystko.com